

РЕШЕНИЕ

№ 2467

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 30.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **11435** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя Б. Д. и „Би Джей Ес“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя Б. С., чрез адв.Л. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0269-000109/25.10.2022г. по чл.171, т.2а, б.,„а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началник РУ към ОДМВР Б., РУ С. И. Д. – за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ, като постановена при незаконосъобразност и допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до неправилно прилагане на материалноправните разпоредби. Конкретно твърди липса на извършено нарушение от страна на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, който по силата на сключен договор за финансов лизинг от 12.12.2019г. с предмет автомобила, чиято регистрация е прекратена с процесната ПАМ, като лизингодател е предоставил на лизингополучателя „Би Джей Ес“ЕООД, който от своя страна с договор за наем е предоставил автомобила на Д. М. на 19.10.2022г., т.е. нарушителят е неизвестно за „Порше Лизинг БГ“ ЕООД лице. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателите чрез адв.К. поддържа жалбата. Моли за отмяна на издадената принудителна административна мярка като незаконосъобразна.

Претендира присъждане на съдебни разноски, за които представя списък.

Ответникът – началник РУ към ОДМВР Б., РУ С.-И. Д., редовно призван, не се представлява в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от полицейски служители от РУ С. на 25.10.2022г. около 19.30 ч. в общ.С., на път //79 кръстовището с [улица], район [населено място] е установено, че водачът Д. М.-сирийски гражданин, управлява МПС „Ф. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД-ЕИК[ЕИК] и ползвател „Би Джей Ес“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], без да притежава СУМПС-неправоспособен водач. На водача е съставен АУАН серия АД № 467921/25.10.2022г. за установено административно нарушение на чл. 150 от ЗДвП, въз основа на него е издадено и НП № 22-0269-000297 от 25.10.2022г., в което е уточнено, че водача управлява МПС без да е правоспособен водач и не притежавал СУМПС.

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0269-000109/25.10.2022г. по чл.171, т.2а, б.,„а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началник РУ към ОДМВР Б., РУ С. И. Д., е наложена на собственика на автомобила, с който е извършено нарушението „Порше Лизинг БГ“ ЕООД принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Като доказателства по делото са представени: АУАН-серия АД № 467921/25.10.2022г. за установено административно нарушение на чл. 150 от ЗДвП издаден от Х. Т. – инспектор при РУ-С., наказателно постановление №22-0269-000297 от 25.10.2022г. издадено от началник РУ към ОДМВР Б., РУ С. И. Д., с което на Д. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение на чл.150 от ЗДвП; Заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи за определяне на структури на МВР осъществяващи контрол по ЗДвП; Заповед № 251з-1821/26.04.2022г. на директора на ОД МВР-Б. за определяне на длъжностни лица от ОД МВР-Б. да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а" и т. 6 от ЗДвП, писмо до АССГ рег.№269000-564 от 02.02.2023г. на Началник РУ-С., писмо от МВР-ДМОС с рег.№В-23745 от 13.12.2022г.

По делото са приети и представените от жалбоподателя доказателства: Свидетелство за регистрация на МПС-Част 1 за автомобил „Ф. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , Договор за финансов лизинг от 12.12.2019г. сключен между „Порше Лизинг БГ“ ЕООД като лизингодател и „Би Джей Ес“ ЕООД-лизингополучател с обект на финансовия лизинг МПС „Ф. Т.“ шаси №WVGZZZ5NZLW846528, Договор за наем между „Би Джей Ес“ ЕООД и Д. М. от 19.10.2022г. за предоставяне ползването на МПС „Ф. Т.“ .

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т. 2а от ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б "а", т.6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От представените по делото Заповеди на министъра на вътрешните работи и № 251з-1821/26.04.2022г. на директора на ОД МВР-Б. е видно, че заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП могат да се издават и от Началниците на РУ при ОД МВР-Б.. Следователно към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспорения вид.

Заповедта е обективирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ. За да приложи процесната принудителна мярка, административният орган е приел от фактическа страна, че водачът Д. М. управлява МПС „Ф. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД и ползвател „Би Джей Ес“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], без да притежава СУМПС-неправоспособен водач, което от правна страна е нарушение на чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

Нормата на чл. 171, т.2а от ЗДвП съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК доказателствената тежест е върху административния орган. Той трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт и дали са изпълнени законовите изисквания при издаването му.

От събраните по делото писмени доказателства, в това число АУАН, НП и ЗППАМ, се установява безспорно, че към момента на проверката, осъществена от контролните органи водачът на МПС е управлявал автомобила без да е правоспособен водач, който никога не е притежавал СУМПС. Така констатираният от страна на административния орган факт е основание за прилагане на ПАМ, но не спрямо водача на МПС, а спрямо неговия собственик, каквато е хипотезата на чл. 171, т.2а, б. „А“ от ЗДВП.

В настоящия случай от доказателства по делото - АУАН, който има обвързваща съда доказателствена сила в настоящия процес, съобразно нормата на чл. 179, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 189, ал. 2 от ЗДВП, е посочено, че собственик на процесното МПС е „Порше Лизинг БГ“ ЕООД.

Установява се от представения по делото договор за финансов лизинг от 12.12.2022г., че жалбоподателят, в качеството му на лизингодател е предоставил на „Би Джей Ес“ ЕООД - лизингополучател за ползване автомобил „Ф. Т.“, което от своя страна с договор за наем от 19.10.2022г. предоставя на наемателя Д. М. за ползване описаното МПС, в който изрично е посочено, че същият притежава шофьорска книжка №97АР95214 изд. На 08.07.2022г. и валидна до 07.07.2032г. Сроктът на наемния договор е от 19.10.2022г. до 29.10.2022г. т.е. собственик на автомобила е „Порше Лизинг БГ“ ЕООД . От друга страна не се твърди, а и не се доказва прекратяване на договора с „Би Джей Ес“ ЕООД, както и предаването на фактическото владение на МПС. По делото не се оспорва, че лекият автомобил, който е обект на приложената със заповедта ПАМ по чл. 171, т.2а, б. „а“ от ЗДВП, е управляван на посочената в заповедта дата от неправопособен водач. В конкретния случай не се установи по безспорен начин, че не е налице съгласие за предоставяне за ползване на автомобила и разрешение за управлението на автомобила от неправоспособния водач Д. М.. От представените по делото отговори от МВР-ДМОС от 13.12.2022г. и от 18.11.2022г. се установява и не се опровергава, че водачът на процесното МПС на посочената в Заповедта дата не притежава френско СУМПС, както и че не притежава валидно немско СУМПС към 25.10.2022г., тъй като му е отнето поради множество нарушения. В тази връзка не бяха ангажирани нито писмени, нито гласни доказателства, установяващи наличието на незнание и несъгласие от страна на собственика, а и на лизингополучателя на автомобила, за управлението му от лице, което не притежава свидетелство за управление на МПС, тъй като независимо от линията на лизингополучателите, не отпада задължението собственика да предоставя автомобила единствено и само на правоспособни водачи.

По гореизложените съображения съдът счита, че оспорената заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се следват направените по делото съдебно-деловодни разноски, но такива не са претендирани и не се дължат.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд София - град, III отделение, 80 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] представлявано от

управителя Б. Д. и „Би Джей Ес“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя Б. С., чрез адв.Л. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0269-000109/25.10.2022г. по чл.171, т.2а, б.,„а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началник РУ към ОДМВР Б., РУ С. И. Д. – за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.
Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: